

POSUDEK BAKALÁRSKÉ PRÁCE

Zuzana Kalusová:

Írská bezpečnostní politika – Neutrální stát ako člen Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky EÚ

Zuzana Kalusová se ve své práci zaměřuje na zajímavou otázku zapojení formálně neutrálního státu do činnosti organizací s bezpečnostní agendou. Zemí, již se práce zabývá, je Irsko a jeho působení v OSN, KBSE, Partnerství pro mír, především však v rámci Společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie.

Práci otevírá definice neutrality v souladu s platným mezinárodním právem, přičemž však autorka upozorňuje, že v případě Irska je podstatnou charakteristikou jeho neutrality naopak právní (resp. ústavní) nezakotvenost. Stejně tak poukazuje na fakt, že i v praktické politice byla irská neutrální pozice ne vždy dobře čitelná. Autorka následně vztahuje neutrální pozici k irské bezpečnostní politice a poukazuje na paradoxní poznatek, že velmi slabá obranná politika znamená de facto rezignaci na zajištění suverenity vlastními silami a spoléhání na bezpečnostní rámec poskytovaný existencí evropských bezpečnostních organizací vč. NATO (s. 18). V následující části práce demonstruje autorka vývoj irského konceptu neutrality v kontextu vstupu země do OSN, zapojení do činnosti KBSE a do programu Partnerství pro mír. Klíčová část práce je věnována irskému působení v rámci bezpečnostní politiky Evropské unie (vč. Evropské politické spolupráce před rokem 1992). Autorka podrobně rozebírá irský postoj ke každé z novelizací zakládající smlouvy EU, k nimž po jejím založení v Maastrichtu došlo v Amsterdamu a v Nice. Poslední dvě kapitoly se potom věnují specifické otázce vztahu veřejného mínění k otázkám neutrality a bezpečnosti a shrnutí vývoje neutrality v kontextu irského působení v EU.

V celé práci prokazuje autorka bystrý analytický úsudek, jenž vhodně doplňuje empirické poznatky, z nichž práce vychází. Předně je třeba zmínit výchozí metodologický záměr, který objektivní porovnání souladu neutrality s textem příslušných smluv doplňuje o vnitřní faktor postoje veřejnosti a politických stran. Konstatování autorky, že státní neutralita není jen vnějším závazkem vlády státu, ale také vyjádřením hodnotových preferencí jeho obyvatelstva, dodává práci zajímavou analytickou rovinu. Autorka na základě provedené analýzy dospívá k názoru, že irskou neutrální politiku lze charakterizovat jako ‚flexibilní‘ či ‚pragmatickou‘ s tím, že se v současnosti omezuje na nezačleňování země do organizací zajišťující společnou obranu svých členů (jako je NATO), zatímco operace krizového managementu (vč. účasti na činnosti ‚bojových skupin‘ EU) jsou považovány za politiku, která je s konceptem neutrality slučitelná. Od toho je jen krok k logickému závěru, že striktně vzato bychom irskou politiku neměli považovat za neutralitu, ale spíše za určitou formu nezúčastněnosti. O analytických schopnostech autorky vypovídá poznámka pod čarou na s. 60, která upozorňuje na obecný problém definice pojmu obrany v situaci, kdy se např. i NATO čím dál více zaměřuje na mise mimo své území, jež lze obtížně zařadit do konceptu společné obrany.

Text je kvalitně zpracován i po stránce formální. Výhradu lze snad mít k formulaci úvodu, kde se nelze ubránit dojmu, že se autorka v prvních několika odstavcích zbytečně opakuje. Práce se opírá o dostatečně široké spektrum pramenů, na něž autorka v textu bohatě odkazuje. Textové chyby se zde vyskytují v minimální míře.

Vzhledem k výše řečenému doporučuji práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako ***výbornou***.

V Praze dne 9. 6. 2007